

Drugo, Opći je sud počinio pogrešku time što je utvrdio da žalitelji, da bi dokazali su druge stranke u žalbenom postupku počinile očitu pogrešku u ocjeni, moraju pružiti dokaze koji su dovoljni da činjenične ocjene tih stranaka učine „nevjerodostojnima”.

(¹) SL 2017., L 178, str. 15.

Žalba koju je 1. rujna 2022. podnijelo društvo Anglo Austrian AAB AG u likvidaciji protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 22. lipnja 2022. u predmetu T-797/19, Anglo Austrian AAB AG u likvidaciji/Europska središnja banka

(Predmet C-579/22 P)

(2022/C 398/22)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Anglo Austrian AAB AG u likvidaciji (zastupnik: O. Behrends, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka, Belegging-Maatschappij „Far-East” BV

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 22. lipnja 2022. u predmetu T-797/19, Anglo Austrian ABB i Belegging-Maatschappij „Far-East”/ESB,
- poništi odluku od 14. studenoga 2019. kojom je ESB žalitelju oduzeo odobrenje za rad kao kreditnoj instituciji,
- podredno, vrati predmet Općem sudu Europske unije na ponovno suđenje, ako Sud smatra da ne može donijeti odluku o predmetu,
- naloži ESB-u snošenje žaliteljevih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u prilog žalbi ističe sedam žalbenih razloga.

Prvo, Opći je sud prekoračio granice svoje nadležnosti i povrijedio pravo Unije u obliku članka 263. UFEU-a time što je izričito odlučivao o spornim pitanjima tumačenja i primjene nacionalnog austrijskog prava.

Drugo, Opći je sud morao proglasiti ESB nenadležnim,

- a) jer ESB nije nadležan za odluke u području zakonodavstva o pranju novca,
- b) jer ESB ne raspolaže ovlastima za provedbu nacionalnog prava,
- c) jer je ESB ovlašten samo za izricanje sankcija u svrhu provedbe izravno primjenjivog prava Unije, i
- d) jer je nadzor koji provodi ESB ograničen na kombinaciju depozitnog i kreditnog poslovanja.

Treće, zaključak Općeg suda da su ispunjene pretpostavke iz članka 31. stavka 3. drugog podstavka FM-GWG-a ⁽¹⁾ i članka 67. stavka 1. točke (o) CRD-a IV ⁽²⁾ temelji se na pogrešnom razumijevanju uvjeta iz tih normi, kao i na pogrešnom razumijevanju upravnih i sudskih odluka na nacionalnoj razini koje je Opći sud uzeo u obzir.

Četvrto, odbijanje tužbenih razloga koji se temelje na prihvaćanju razloga za oduzimanje odobrenja za rad na temelju članka 67. stavka 1. točke (d) CRD-a IV i koji se, prema pobijanoj presudi, odnose na razmatranja koja nisu ključna u pogledu oduzimanja odobrenja za rad, sadržava pogreške koje odgovaraju onima navedenima u okviru trećeg žalbenog razloga.

Peto, pri postupanju Općeg suda u pogledu drugog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti, nedostaje konkretno razmatranje tog tužbenog razloga.

Šesto, odbijanje četvrtog tužbenog razloga, koji se odnosi na povredu žaliteljevih prava obrane, temelji se na pravno pogrešnoj pretpostavci da su relevantne samo navodne povrede u prošlosti, a ne stanje u trenutku oduzimanja odobrenja za rad.

Sedmo, pobijana presuda sadržava postupovne pogreške koje negativno utječu na žaliteljeve interese. Opći je sud osobito propustio žalitelju skrenuti pozornost na temeljnu promjenu vlastitog pravnog shvaćanja te mu zatim dati priliku da zauzme stajalište o relevantnim činjeničnim i pravnim aspektima koji proizlaze iz te promjene shvaćanja.

⁽¹⁾ Österreichisches Bundesgesetz zur Verhinderung der Geldwäsche und Terrorismusfinanzierung im Finanzmarkt (Austrijski savezni zakon o suzbijanju pranja novca i financiranja terorizma na financijskim tržištima)

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.)

Žalba koju je 1. rujna 2022. podnio thyssenkrupp AG protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 22. lipnja 2022. u predmetu T-584/19, thyssenkrupp/Komisija

(Predmet C-581/22 P)

(2022/C 398/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: thyssenkrupp AG (zastupnici: M. Klusmann, J. Ziebarth, O. Schley, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- poništi Komisijinu odluku C (2019) 4228 *final* ⁽¹⁾ od 11. lipnja 2019. u predmetu M.8713 – Tata Steel/thyssenkrupp/JV;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje u skladu s presudom Suda; i
- naloži Komisiji snošenje troškova pred Općim sudom i Sudom.